

רַבִּי מֵאִיר וְהַשְׁלֹם הַגָּדוֹל

לפני שנים רבות חי בארץ ישראל חכם גדול וצדיק - רבי מאיר.

רבי מאיר היה מלא באהבת ה', ותמיד חפש דרכים לעשות שלום בין אנשים.

ללמד תורה בשמחה

בכל ליל שבת, קים רבי מאיר שיעור תורה מרתק בבית הכנסת.
אנשים רבים, וגם נשים צדקניות, באו לשמע את דברי התורה
המתוקים ולהתקרב לה'.

מְקַשִּׁיבָה עַד הַסּוֹף

אִשָּׁה אַחַת, אֲצִילִית וְצַדִּיקָה, אֶהְבָּה מְאֹד אֶת הַשִּׁיעוֹר.
שָׁבוּעַ אֶחָד, הַשִּׁיעוֹר שֶׁל רַבִּי מֵאִיר הָיָה אָרוֹךְ מִהֶרְגִּיל.
הִיא הִקְשִׁיבָה בְּרִכּוּז, מִתּוֹךְ אֶהְבָּה גְּדוֹלָה לָהּ, וְלֹא שָׁמָּה לֵב
שֶׁהַשָּׁעָה מְאוּחָרֶת.

נֵר הַשַּׁבָּת כָּבֵה

כָּאֲשֶׁר חֲזָרָה הָאִשָּׁה לְבֵיתָהּ, הָיָא גִּלְתָּהּ שְׁנֵי הַשַּׁבָּת מִמֶּשׁ כָּבֵה.
הַבֵּית הָיָה חָשׁוּךְ.
בַּעֲלָה חָכָה לָּהּ, וְהוּא הָיָה אָדָם שֶׁקָּשָׁה מְאֹד לְרִצּוֹת.

כַּעַס מְגִרֵשׁ אֶת הַשָּׁלוֹם

הַבַּעַל כָּעַס מְאוֹד!
"הֵיכֵן הָיִית עַד עַכְשָׁו!?" הוּא צָעַק, וְלֹא הִסְכִּים לְהִקְשִׁיב.
הָאִשָּׁה גָּסְתָה לְהִסְבִּיר בְּעֵדִינּוֹת: "הִקְשַׁבְתִּי לְדִבְרֵי הַתּוֹרָה
שֶׁל הַצַּדִּיק רַבִּי מֵאִיר."

מְשִׁימָה בְּלִיתִי אֶפְשָׁרִית

הַבַּעַל לֹא נִרְגַּע וְאָמַר מְשַׁפֵּט חָמוּר:

אַתְּ לֹא תִכְנָסִי
לְבֵית הַזֶּה, עַד
שֶׁתִּלְכִּי וְתִירָקִי
בְּפָנָיו שֶׁל רַבִּי
מֵאִיר!

הָאִשָּׁה נִבְהָלָה. אֵיךְ אֶפְשָׁר לִפְגֹּעַ כֵּךְ בְּכָבוֹד שֶׁל רַב גָּדוֹל?

נְלוּנְשָׁה נְבוּעוֹת שֶׁל עֶצֶב

הָאִשָּׁה הַצְדִּיקָה יֹשֶׁבֶה מִחוּץ לְבֵיתָהּ.
יוֹם רָדֵף יוֹם, וְעָבְרוּ שְׁלוֹשָׁה שָׁבוּעוֹת!
הִיא הַבֵּיטָה לַשָּׁמַיִם, בְּטָחָה בָּה', וְהִתְפַּלְּלָה שִׁיעֲזֹר לָהּ
שִׁיעֲזֹר לָהּ לְהַחֲזִיר אֶת שְׁלוֹם הַבֵּית.

עֲזֵרַת חֲבֵרִים בְּשַׁעַת צָרָה

הַשְׁכָּנוֹת הַטּוֹבוֹת רְאוּ אֶת צַעֲרָה שֶׁל הָאִשָּׁה.
"אָנוּ דּוֹאֲגוֹת לָךְ", הֵן אָמְרוּ. "בּוֹאִי אִתָּנוּ לְרֵבִי מֵאִיר.
נִסְפֵּר לּוֹ הַכֹּל, הַשֵּׁם וְדַאי יִתֵּן לּוֹ עֲצָה טוֹבָה."
וְכָךְ, הֵן הִלְכוּ יַחַד לְבֵית הַמְדָּרֶשׁ.

הַצִּדִּיק רוֹאֶה לַמֶּרְחָקִים

עוֹד לִפְנֵי שְׁנֹכְנָסוֹ, הַשֵּׁם גָּלָה לְרַבִּי מֵאִיר
בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֶת כָּל מַה שְׁקָרָה!
רַבִּי מֵאִיר הֶחֱלִיט שֶׁהוּא מוֹכֵן לְוִיתֵר עַל כְּבוֹדוֹ,
כְּדִי לַעֲשׂוֹת שָׁלוֹם.
הוּא עָשָׂה אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ כּוֹאֶבֶת לוֹ הָעֵין מְאוֹד.

הַעֲצָה שֶׁל רַבִּי מֵאִיר

כַּאֲשֶׁר הַנָּשִׁים נִכְנָנְסוּ, שָׁאל רַבִּי מֵאִיר:
"הֲאֵם יֵשׁ כָּאן אִשָּׁה שְׂיֹדַעַת לְלַחֵשׁ לְעֵיִינִי
כְּדֵי לְרַפֵּא אוֹתָהּ?"
הַשְׂכֵּנוֹת רָמְזוּ לָאִשָּׁה לְגֹשֶׁת. הִיא
עָמְדָה מוֹל הָרֶב בְּפֶחַד וְאָמְרָה:
"רַבִּי, אֲנִי לֹא יוֹדַעַת לְרַפֵּא."

אִמֶץ וְעִנּוּה

רַבִּי מֵאִיר חַיִּיד בָּרוּךְ וְאָמַר לָהּ מִשְׁהוּ
מִפְתִּיעַ:
"אֵף עַל פִּי כֵן... רוּקִי בְּפָנַי שְׁבַע פְּעָמִים,
וְכָךְ אֶתְרַפֵּא!"
הָאִשָּׁה עָשְׂתָה כְּדִבְרֵי הָרַב, בְּלִי לְהַבִּין
כִּיצַד צָדִיק כָּזֶה מְסַכִּים שִׁפְגְּעוּ בְּכַבּוּדוֹ.

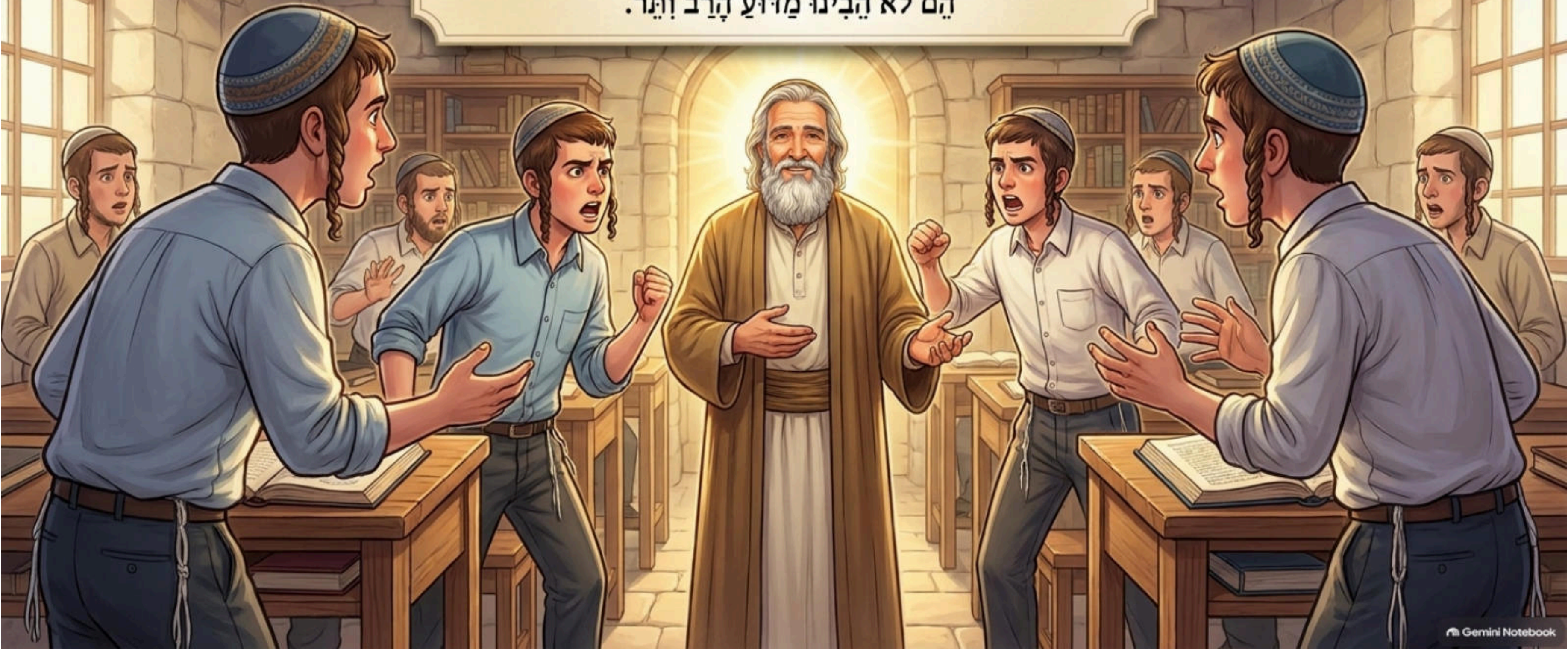
מָסֶר מְתוֹק מִהָרֵב

לְאַחַר מִכּוֹן, אָמַר לָהּ רַבִּי מֵאִיר:
"עֲכָשׂוּ, לְכִי שִׁמְחִי אֶת בְּעִלְךָ וְאֶמְרִי לוֹ:
אַתָּה בְּקִשְׁתְּ שְׂאִירוֹק פַּעַם אַחַת,
וְאֲנִי יִרְקָתִי שָׁבַע פְּעָמִים!"
הָאִשָּׁה חֲזָרָה לְבֵיתָהּ מְשֻׁמַּחַת,
וְשִׁלּוֹם הַבַּיִת נָשַׁב אֲלֵיהֶם.

הַתְּלִמִּידִים לֹא מְבִינִים

תְּלִמִּידוֹ שֶׁל רַבִּי מֵאִיר, שָׁרְאוּ אֶת הַמַּעֲשֶׂה, כְּעֶסוּ מְאוֹד!
"רַבִּי!" הֵם זָעְקוּ. "כִּךְ מְבִזִּים אֶת כְּבוֹד הַתּוֹרָה? אִם הֵייתָ
מְבַקֵּשׁ, הָיִינוּ הוֹלְכִים לַבַּעַל וְדוֹרְשִׁים מִמֶּנּוּ לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה!"
הֵם לֹא הִבִּינוּ מִדּוּעַ הָרַב וְתָר.

לְלַמֵּד מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

עֲנֵה לָהֶם רַבִּי מֵאִיר:
"וְכִי הַכְּבוֹד שְׁלִי גָדוֹל מִכְּבוֹדוֹ שֶׁל ה'
הָרִי ה' הַסִּכִּים שְׁשֹׁמוֹ הַקְּדוּשׁ יִמְחַק בְּמִים,
כְּדִי לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ"
אִם ה' מוֹתֵר עַל כְּבוֹדוֹ בְּשָׁבִיל שְׁלוֹם, וְדַאי
שֶׁרַבִּי מֵאִיר צָרִיךְ לְוֹתֵר עַל כְּבוֹדוֹ!

זמן לחשב מסלול - חשבנו יחד!

רבי מאיר למד אותנו שאהבת ה' היא בעצם לאהב את הזולת ולוותר.

- מתי קשה לנו לוותר על "הכבוד" שלנו בפתה או במשחק?
- האם ותור הוא חלשה, או בעצם הגבורה הכי גדולה שיש?
- איך נוכל לעשות היום מעשה אחד של ותור כדי להרבות שלום?

